

vedkommende Minister, der indstiller, som har Ansvar. — Med Hensyn til, hvad den ærede Forespørgger, der først havde Ordet, nylig ytrede, skal jeg indskrænke mig til at sige, at medens jeg er enig med ham i, at det ikke altid er rigtigt at slaae paa Hængestregen, naar der er Spørgsmaal om høiere Interesser eller om Indretninger, som kunne være til Samfundets almindelige Gavn, troer jeg, det er fuldstændigt rigtigt, naar der er Spørgsmaal om Foretagender, som ikke have nogen som helst saadan stor eller høiere Betydning. Her er Spørgsmaal om, hvorvidt den vedkommende Præst skal faae den Indtægt, han tidligere har havt — de Herrer gaae jo ud fra, at han skal have denne — enten gennem Offer i eller udenfor Kirken, eller ad anden Vej, men selve Betsøbet er der ikke Tale om at forandre, og derfor siger jeg, at det vilde være ubilligt og Uret imod de Menighedsmedlemmer, som hidtil ikke have havt Raad til eller ikke have villet hde Mere i Offer end netop det, de vare pligtige at hde, naar man nu, ved Bgningen af disse Udgifter, vilde tvinge dem til at hde forholdsvis Mere end de Andre, som have staaet i en anden Stilling til Vedkommende. Jeg troer altsaa, det er fuldstændigt Berettiget i dette Spørgsmaal at slaae paa den omtalte Streng, og overhovedet troer jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at der i mangfoldige Tilfælde maa slaaes paa den. — Den ærede Taler forvarede sig vel udtrykkeligt imod, at han skulde mene, hvad han sagde, men han sagde dog, at Sagen stod for ham, som om det var min Mening at ville knibe med Hensyn til Skolelærerne, men ikke med Hensyn til Præsterne. Hertil skal jeg kun fremføre to ganske korte Bemærkninger. For det Første skulde jeg mene, at ieg, da den nuværende Lønningslov for Skolelærerne laa for her, hvilken Lov af hele Skolelærerstanden blev modtagen med Velvillie, idet den har erkjendt, at der derved er blevet taget tilbørligt Hensyn til den, samt at den ved den er bleven sat i en oconomisk Stilling, som maa erkjendes for at være god,

i min Stilling som Ordfører har viist, at jeg ikke har villet dette. Dernæst skal jeg anføre, at jeg, da jeg indbragte Loven om de Geistliges Lønning, gjorde opmærksom paa, at det ikke var mit Arbejde alene, men ti Rigsdagsmænds forenede Arbejde, og at jeg for mit personlige Vedkommende kunde ønske flere Punkter forandrede, naar det kun kom an paa mig selv. Med disse to Bemærkninger troer jeg tilfulde at have afviist det ærede Medlems Bestyrdning om, at jeg skulde ville knibe med Hensyn til Skolelærerne. — Det ærede Medlem meente, at Amtsraadets Ansættelse ikke vilde frembringe et stort andet Resultat end det, der nu finder Sted med Hensyn til, hvad der offres til Præst eller Degen, men dette er dog viist nok en aldeles enestaaende Mening. Jeg troer ikke, at man vil være enig med ham i, at der nu rundt omkring i Landet ikke offres synderligt Mere til Præst og Skolelærer, end Tilfældet vilde blive, naar Amtsraadet skulde ansætte; tvertimod troer jeg, at der offres mange Gange Mere paa de fleste Steber.

Det ærede Medlem bemærkede endelig, at der kunde være en Enkeltmand, som ansaae det for forargeligt at offere i Kirken, og at han vel kunde sende sit Offer til Præsten paa dennes Bopæl, men at han dog maatte see paa, at andre Menighedsmedlemmer offrede i Kirken. Ja, men det er rigtigt, naar det kun er en Enkeltmand; thi den enkelte Mand skal ogsaa her underordne sig det Almindelige. Hvad et Fleertal vil gjøre, maae de Enkelte finde sig i, og det maae de ogsaa kunne her, naar de ikke selv deeltage i den forargelige Handling, idet de sige til sig selv: Vi kunne ikke forhindre de Andre i at gjøre det, vi have intet Ansvar. Dermed maae de kunne forsones sig, især naar de maae sige sig selv, at Vedkommende, som offrer i Kirken, gjøre dette i god Tro.

C. Christensen: For det Første skal jeg tillade mig at takke det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Han-